

Sygn. akt III SO 6/07

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Herbert Szurgacz (przewodniczący)

SSN Zbigniew Myszka (sprawozdawca)

SSA Jolanta Pietrzak

w sprawie z odwołania "F i" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki o nałożenie kary pieniężnej, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 marca 2008 r., skargi strony pozwanej o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2007 r., sygn. akt III SK 9/07,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2007 r., III SK 9/07, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki od wyroku Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 października 2006 r. wydanego w sprawie z odwołania „P

„ Sp. z o.o. w K od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 grudnia 2002 r. Postanowienie to nie zostało uzasadnione,

stosownie do art. 398⁹ § 2 zdanie drugie k.p.c. w brzmieniu obowiązującym w chwili jego wydawania.

W dniu 24 sierpnia 2007 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki złożył, na podstawie art. 401¹ k.p.c., skargę o wznowienie postępowania zakończonego tym postanowieniem. Skarżący podniósł, że podstawę prawną braku pisemnego uzasadnienia zaskarżonego postanowienia stanowił art. 398⁹ § 2 zdanie drugie k.p.c., którego treść została uznana za niezgodną z Konstytucją RP wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 maja 2007 r., SK 68/06, (Dz. U. Nr 106, poz. 731).

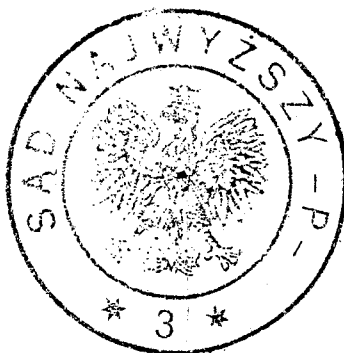
Skarżący domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia polegającej na jego uzupełnieniu o pisemne uzasadnienie odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący podkreślił, że motywy, którymi kierował się Sąd Najwyższy nie przyjmując skargi kasacyjnej do rozpoznania mają istotne znaczenie w praktyce orzeczniczej Urzędu Regulacji Energetyki w sprawach należących do jego właściwości, określonych w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (jednolity tekst: Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 ze zm.). Treść tych motywów jest dla skarżącego tym bardziej istotna, że w analogicznej sprawie, na skutek skargi kasacyjnej skarżącego od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 10 października 2006 r., postanowieniem z dnia 14 marca 2007 r., III SK 1/07, Sąd Najwyższy przyjął skargę kasacyjną do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu, ponieważ nie została oparta na ustawowej podstawie (art. 410 § 1 k.p.c.). Artykuł 401¹ k.p.c. stanowi, że można żądać wznowienia postępowania również w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie. Z przepisu tego wynika, że orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą może być podstawą wznowienia postępowania tylko wtedy, gdy dotyczy aktu normatywnego, który stanowił podstawę wydanego orzeczenia. Taka sytuacja nie występuje w rozpoznawanej sprawie. Postanowienie Sądu Najwyższego z 6 lutego 2006 r. w sprawie III PK 116/05 o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do

rozpoznania nie zostało bowiem wydane na podstawie art. 398⁹ § 2 zdanie drugie k.p.c., którego niezgodność z Konstytucją Trybunał Konstytucyjny stwierdził w wyroku z 30 maja 2007 r. w sprawie SK 68/06. Przepis ten dotyczył bowiem jedynie zwolnienia Sądu Najwyższego z obowiązku sporządzenia uzasadnienia postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Podstawę wymienionego wyżej postanowienia stanowiły natomiast przepisy art. 398⁹ § 1 i § 2 zdanie pierwsze k.p.c., których Trybunał nie zakwestionował. Prowadzi to do wniosku, że rozpoznawana skarga o wznowienie postępowania nie została oparta na ustawowej podstawie wskazanej w art. 401¹ k.p.c. W rezultacie należy stwierdzić, że stwierdzenie przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 30 maja 2007 r. w sprawie SK 68/06 (Dz. U. Nr 106, poz. 731) niezgodności art. 398⁹ § 2 zdanie drugie k.p.c. z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej nie stanowi określonej w art. 401¹ k.p.c. podstawy wznowienia postępowania w sprawie zakończonej postanowieniem o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, do którego Sąd Najwyższy, zgodnie z wyżej wymienionym art. 398⁹ § 2 zdanie drugie k.p.c., nie sporządził uzasadnienia. Analogiczny pogląd został już wyrażony przez Sąd Najwyższy (por. postanowienie z dnia 31 sierpnia 2007 r., III CO 8/07, dotychczas niepublikowane).

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

Za zgodność z oryginałem
Kierownik Sekretariatu Wydziału